

OFFICIA PROPRIA

ARCHIDIOECESIS FRIBURGENSIS

PARS AUTUMNALIS

FESTA SEPTEMBRIS

Die 17 Septembris

In Archidioecesi:

S. Lamberti Episcopi et
Martyris Duplex

Ps. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. R. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio

DEUS, qui nos beáti Lamberti Mátyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitate lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudéamus.

Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsúltant sine fine.

Ps. Exsultábunt Sancti in glória.

R. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

BEATÓRUM Mátyrum
paritérque Pontíficum
Cornélii et Cypriáni nos,
quæsumus, Dómine, festa
tueántur: et eórum comméndet
orátio veneránda. Per Dóminum.

Deinde Com. Imperssionis sacrorum
Stigmatum S. Francisci Conf.:

Ant. Similábo eum viro sapiénti,
qui ædificávit domum suam supra
petram.

Ps. Signasti, Domine, servum
tuum Franciscum. R. Signis

redemptionis nostræ.

Oratio

DÓMINE Jesu Christe, qui, frigescente mundo, ad inflammandum corda nostra tui amoris igne, in carne beatissimi Francisci passionis tuæ sacra Stigmata renovasti: concède propitius; ut ejus méritis et précibus crucem iúgiter ferámus, et dignos fructus pæniténtiæ faciámus: Qui vivis.

In I Nocturno, si dicendæ non sint de Scriptura occurenti, Lectiones A Miléto, de Communi unius Mart. 1 loco.

In II Nocturno

Lectio iv

LAMBÉRTUS, Trajecténsis ecclésiæ episcopus, Apricomitis et Herisplindis piórum paréntum filius, præceptóre imprímis usus est sancto Landoáldo archipresbýtero. Deinde beátum Theodárdum episcopum máximis virtútibus præstántem sequens, eidem anno Christi sexcentésimo quinquagésimo nono in episcopátu succéssit.

Clodovæo Francórum regi ob suas exímias virtútes usque ádeo accéptus fuit, ut et ipsum præcípua honóre ac veneratióne prosequerétur, ipsúmque et patrem et apostólicum virum appelláre et nomináre consuéverit. Childerico item regi non minus gratus fuit, quippe qui ejus pectus Spíritus Sancti templum et linguam veritátis instruméntum diceret.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. **Et.**

Lectio v

VERUM Childerico rege occiso Ebroínus tyránnus, qui major domus sub Theodorico sáepjus Gálliam perturbáverat, sanctum antístitem véluti justítiæ publicæque libertátis defensórem episcopátu expulit; qui Stabulénse monastérium petens ibi tándiu fuit, quoad Ebroíno crudéliter interfécto

a Pipíno de Herstéllo, Pipíni Brabántiæ ducis ex Begga filia nepóte, summa totíus pópuli gratulatíone ab exsílio revocátur.

R̃. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórur ejus non fraudásti eum.

Ṽ. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus coronam de lapide pretiósio. **Et.**

Lectio vi

QUI cum boni pastóris officium exséquitur, et principem ob adultérium cum Alpáide zelo religiónis arguísset, noctu ante altáre sanctórum Cosmæ et Damiáni Mártýrum oratióni vacans, Dodónis adúlteræ fratris ópera, innocens a nocéntibus, una cum Petro et Andolóto consanguíneis interfícitur anno post Christum natum sexcentésimo nonagésimo octávo, episcopátus quadragésimo. Ejus reliquiæ primum Trajéctum ad ecclésiám sancti Petri, deínde Leódium delátæ et collocátæ sunt in templo ejus memóriæ

dicáto, ubi multis claruére miráculis. Mártýris demum caput anno salutis humánæ milésimo centésimo nonagésimo Rudólphus dux Zaringénsis, Leodiénsis Episcopus, Fribúrgum Brisgóviæ honorífice tránstulit.

R̃. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et coronam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. **Ṽ.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. **Et. Glória Patri. Et.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem

Lectio vii **Cap. 10, 11-16**

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homilia 59 in Joann.

MAGNUM quiddam, dilectíssimi, magnum, inquam, est ecclésiæ

prælatio, et quæ multa indiget sapientia et fortitudine, qualem Christus proposuit: ut animam pro óvibus ponamus et numquam illas deseramus: ut lupo generose resistamus. Hæc enim inter pastorem et mercenarium est differentia. Alter propriæ contemptis óvibus: alter sua contempta óvium semper salutis invigilat. Pastoris ergo exemplo demonstrato, deceptores duos meminit, furem mactantem et rapientem oves, et mercenarium permittentem neque defendentem commissas.

R. Coróna áurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, glória honoris, et opus fortitudinis. **Ÿ.** Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. **Expressa.**

Lectio viii

QUOD superiori tempore Ezéchiél his verbis isectatus est: Væ pastribus Israël: nonne pascébant semetipsos? nonne greges pascúntur a pastóribus?

Sed illi contrarium faciébant, quod máximæ malitiæ genus est et plurimorum causa malorum. Idcirco inquit: Neque quod abjectum erat, reducébant, neque quod perierat, quærébant, neque confractum alligábant, neque infirmum consolidábant: quóniam se, non gregem, pascébant. Idem et Paulus áliis verbis significat: Omnes, quæ sua sunt quærunt, non quæ Jesu Christi.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. **Ÿ.** . Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Qui.** Glória Patri. **Qui.**

In Feriis Quatuor Temporum IX
Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus
Com. in Laudibus; alias

Pro Impressione sacrorum
Stigmatum S. Francisci:

Lectio ix

FRANCÍSCUS singulári privilégio retroáctis sáculis non concessó insignítus appáruit,

cum sacris Stigmátibus decorátus descéndit de monte, secum ferens Crucifixi effígiem, non in tábulis lapídeis vel lígneis manu figurátam artíficis, sed in cárneis membris descríptam dígitó Dei vivi. Quóniam sacraméntum Regis Seráphicus vir abscóndere bonum esse óptime norat, secréti regális cónschus, signácula illa sacra pro viribus occultábat. Verum, quia Dei est ad glóriam suam magna reveláre quæ facit, Dóminus ipse, qui signácula illa secréte imprésserat, mirácula quædam apérte per ipsa monstrávit, ut illórum occúlta et mira vis Stigmatum manifestá patéret claritáte signórum. Porro rem admirábilem, ac tantópere testátam, atque in pontificiis diplomátibus, præcípui laúdibus et favóribus exaltátam, Benedíctus Papa undécimus anniversária solemnité celebrári vóluit; quam póst ea Paulus quintus Póntifex máximus, ut corda fidélium in Christi crucifixi accenderéntur amórem, ad univérsam Ecclésiám

propagávit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justus ut palma florébit.
℞. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

DEUS, qui nos beáti Lambértil Mátyris tui atque Pontificis ánnua solemnité lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudéamus. Per Dóminum.

Et fit Com. Impressionis sacrorum Stigmatum S. Francisci:

Ant. Euge serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te contítuam, dicit Dóminus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℞. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui, frigescente mundo, ad

inflammándum corda nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi Francísci passióis tuæ sacra Stigmata renovásti: concéde propítius; ut ejus méritis et précibus crucem iúgiter ferámus, et dignos fructus pæniténtiæ faciámus: Qui vivis.

Vesperæ a Capitulo de sequenti,
Com. præcedentis:

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat

crucem suam, et sequátur me.

Ÿ. Justus ut palma **et Oratio**
Deus, qui, **ut supra.**

Deinde Com. Impressionis sacrorum
Stigmatum S. Francisci:

Ant. Hic vir despiciens mundum
et terréna triúmphans, divítias
cælo cóndidit ore manu.

Ÿ. Signásti, Dómine, servum
tuum Francíscum. **℞.** Signis
redemptiónis nostræ.

Oratio Dómine Jesu, **ut supra.**

EADEM DIE 17 SEPTEMBRIS

IN URBE FRIBURGENSEI:

Ss. Lamberti Episcopi et Alexandri Martyrum, Patronum
urbis principalium

DUPLEX I CLASSIS CUM OCTAVA COMMUNI

Omnia de Communi plurim. Mm.,
præter sequentia:

Ÿ. Lætámini in Dómino et
exultáte, justi. **℞.** Et gloriámini,
omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est
enim * regnum cælórum, qui
contempsérunt vitam mundi, et
pervenérunt ad præmia regni, et

lavérunt stolas suas in ságuine
Agni.

Oratio

DA nobis, quæsumus Dómine,
beatórum Mártyrum
tuórum Lambérti et Alexándri
solemnitátibus gloriári: ut eórum
semper et patrocíniis sublevémur,
et fidem cóngua devotióne

sectémur. Per Dóminum.

In I Nocturno Lectiones Fratres:
Debitóres, de eodem Communi.

In II Nocturno

Lectio iv

AMBÉRTUS, Trajecténsis
ecclesiæ episcopus,
Apricómitis et
Herisplindis piórum paréntum
filius, præceptóre imprimis
usus est sancto Landoáldo
archipresbýtero. Deínde
beátum Theodárdum episcopum
máximis virtútibus præstántem
sequens, eídem anno Christi
sexcentésimo quinquagésimo
nono in episcopátu succéssit.
Clodováeo Francórum regi ob
suas exímias virtútes usque
ádeo accéptus fuit, ut et
ipsum præcípua honóre ac
veneratióne prosequerétur,
ipsúmque et patrem et
apostólicum virum appelláre et
nomináre consuéverit. Childeríco
item regi non minus gratus
fuit, quippe qui ejus pectus
Spíritus Sancti templum et
linguam veritátis instruméntum
diceret. Verum Childeríco rege

occiso Ebroínus tyránnus, qui
major domus sub Theodoríco
sépjus Gálliam perturbáverat,
sanctum antístitem véluti
justítiæ publicæque libertátis
defensórem episcopátu expulit;
qui Stabulénse monastérium
petens ibi támdiu fuit, quoad
Ebroíno crudéliter interfécto
a Pipíno de Herstéllo, Pipíni
Brabántiæ ducis ex Begga filia
nepóte, summa totíus pópuli
gratulatióne ab exsílio revocátur.

℞. Sancti tui, Dómine, mirábile
consecúti sunt iter, serviéntes
præcéptis tuis, ut inveniréntur
illæsi in aquis válidis: * Terra
appáruit árida: et in Mari
Rubro via sine impediménto.
℣. Quóniam percússit petram,
et fluxérunt aquæ, et torréntes
inundavérunt. Terra.

Lectio v

QUI cum boni pastóris officium
exséquitur, et príncipem
ob adultérium cum Alpáide
zelo religiónis arguísset, noctu
ante altáre sanctórum Cosmæ
et Damiáni Mártyrum oratióni
vacans, Dodónis adulteræ
fratris ópera, innocens a

nocéntibus, una cum Petro et Andolóto consanguíneis interficitur anno post Christum natum sexcentésimo nonagésimo octávo, episcopátus quadragésimo. Ejus reliquiæ primum Trajéctum ad ecclésiám sancti Petri, deínde Leódium delátæ et collocátæ sunt in templo ejus memóriæ dicáto, ubi multis claruére miráculis. Mártyris demum caput anno salutis humánæ milésimo centésimo nonagésimo Rudólphus dux Zaringénsis, Leodiénsis Episcopus, Fribúrgum Brisgóviæ honorífice tránstulit.

R̃. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fierent in domo Dómini. **Ÿ.** Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. **Ut.**

Lectio vi

LEXÁNDER Romæ gloriósa martýrii palma coronátus est, ejúsque corpus in subterráneis illius urbis cœmetériis ex more depósitum, ínibi per plura sǽcula quíevit. Occurrénte vero jubilári

anno millésimo sexcentésimo quinquagésimo, de mandáto Innocéntii Papæ décimi, sacrae athlétæ Christi reliquiæ e cryptra sunt etráctæ et per Mártinum Cardinálem ejúsdem Summi Pontíficis Vicárium Generálem dono tráditæ Friburgénsis cœnóbii præpósito, qui tunc generáli Ordinis sui capítulo Romæ intervénérat, cum facultáte illas ex Urbe transferéndi, et in quavis ecclésiá vel sacéllo públicæ fidélium veneratióni exponéndi. Pia cum sárcina domum redux vir religiósus sacras sancti Alexándri reliquias rite recógnitas magistrátui et cívibus pátriæ urbis dono dedit. Qui sacrum corpus, véstibus auro intéxtis, margarítis gemmísque insértis indútum et lóculo pretiósó inclúsum, solémni supplicatióne in ecclésiám majórem beátæ Mariæ Vírgini in cælos assúptæ sacram asportáru(n)t, ibíque in sacéllo sanctæ Annæ dicáto collocavérunt, atque ipsum sanctum Alexándrum Mártirem cum beatíssima

Virgine et sancto Lamberto Episcopo et Mátyre inter præcipuos civitatis Friburgensis Patrónos adscripsérunt. Cujus translationis die décima séptima Septembris anni millésimi sexcentésimi quinquagésimi primi peractæ memória deinceps ad nostra usque témpora quotánnis solémniter celebrátur.

℞. Tamquam aurum in fornace probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ̎. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectione acquiescent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi secúndum
Lucam

Lectio vii Cap. 21, 9-19

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum audiéritis prælia, et seditiões, nolite terréri: opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

De Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 35 in Evangelia

MANIA, quæ ad usum vitæ accépmus, ad usum convértimus culpæ: sed cuncta, quæ ad usum pravitátis infléximus, ad usum nobis vertúntur ultiónis. Tranquillitátem quippe humanæ pacis ad usum vértimus vanæ securitátis: peregrinatióem terræ pro habitatióne diléximus pátriæ: salútem córporum redégimus in usum vitiórum: ipsa seréna blandiménta áëris ad amórem nobis servíre coégimus terrénæ delectatiónis. Jure igitur restat, ut simul nos ómnia fériant, quæ simul ómnia vítiis nostris male subácta serviébant: ut quot prius in mundo incólumes habúimus gáudia, tot de ipso póstmodum cogámur sentíre tormentá.

℞. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ̎. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres

in unum. Quia.

Lectio viii

QUIA autem cuncta hæc non de iniustitia ferréntis sunt, sed de mérito mundi patiéntis, facta pravórum hóminum præmittúntur, cum dicitur: Sed ante hæc ómnia incipient vobis manus suas injícere. Ac si apérte dicat: Prius corda hóminum, et post eleménta turbántur: ut cum rerum ordo confúnditur, ex qua jam retributióne véniat, demonstréur. Nam quamvis finis mundi ex ipso suo órdine péndeat, perversiões tamen quosque invénients, quia digne ruínis illús opprimántur, onnotéscit.

R. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. **Ps.** Veníte, benedícti Patris mei, percípíte regnum. **Mercédem.** **Gloria Patri.** **Mercédem.**

In Feriis Quatuor Temporum IX
Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus
Com. in Laudibus; alias

Lectio ix

SED audítis tot terróribus, turbári póterant infirmórum

corda; atque ídeo consolátio adjúngitur, cum prótinus subinfértur: Pónite ergo in córdibus vestris, non præmeditári quemádmódum respondeátis. Ac si apérte membris suis infirmántibus dicat: Nolíte terréri, nolíte pertiméscere: vos ad certámen accéditis, sed ego prælior: vos verba éditis, sed ego sum qui loquor.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ps. Exsultábunt Sancti in glória.
R. Lætábúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus meliões estis vos.

Oratio

DA nobis, quæsumus Dómine, beatórum Mártyrum tuórum Lambérti et Alexándri solemnitátibus gloriári: ut eórum semper et patrocíniis sublevémur, et fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum.

Et fit Com. Impressionis sacrorum Stigmatum S. Francisci:

Ant. Euge serve bone * et

fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te contítuam, dicit Dóminus.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R̃. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Dómine Jesu Christe, qui, frigescénte mundo, ad inflammándum corda nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi Francísci passiónis tuæ sacra Stígmata renovásti: concéde propítius; ut ejus méritis et précibus crucem iúgiter ferámus, et dignos fructus pæniténtiæ faciámus: Qui vivis.

IN II VESPERIS

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória. R̃. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magníf. Ant. Gaudent in cælis * ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre ságuinem suum fuderunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Oratio Da nobis, ut supra.

Et fit Com. sequentis:

Ant. Mórtuus sum, et vita mea est abscondita cum Christo in

Deo.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. R̃. Stolum glóriæ induit eum.

Oratio

D^{EUS}, qui ad unigénitum Fílium tuum exaltátum a terra ómnia tráhere disposuísti: pérface propítius; ut méritis et exémplo seráphici Confessóris tui Joséphi supra terrénas omnes cupiditátes eleváti, ad eum perveníre mereámur: (Qui tecum vivit et regnat.)

Deinde Com. Impressionis sacrorum Stigmatum S. Francisci:

Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna triúmphans, divítias cælo cóndidit ore manu.

Ÿ. Signásti, Dómine, servum tuum Francíscum. R̃. Signis redemptiónis nostræ.

Oratio Dómine Jesu, ut supra.

In urbe Friburgensi: Pro Commemoratione Octavæ

IN I VESPERIS

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt

vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sáanguine Agni.

Ÿ. Lætámini in Dómino, et exsultáte justí. R̃. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio

DA nobis, quæsumus Dómine, beatórum Mártýrum tuórum Lambérti et Alexándri solemnitátibus gloriári: ut eórum semper et patrocíniis sublevémur, et fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum.

AD LAUDES

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolite timére : multis passéribus meliôres estis vos.

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória.
R̃. Lætabúntur in cubilibus suis.

IN II VESPERIS

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sáanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsúltant sine fine.

Ÿ. Exsultábunt Sancti.

22 Septembris

S. Landelini **Martyris**

Duplex

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Ÿ. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. R̃. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DEUS, pro cujus nómine beátus Landelínus martyr occúbuit: præsta quæsumus; ut ipsíus exémplo ánimas nostras in patiéntia possidéntes, coronári cum ipso mereámur in cælis. (Per Dóminum.)

Et fit Com. S. Thomæ de Villanova Ep. et Conf.:

Ant. Dispérsit dedit paupéribus: justítia ejus manet in sáeculum sáeculi.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. R̃. Stolum glóriæ índuit eum.

Oratio

DEUS, qui beátum Thomam Pontíficem insígnis in

páuperes misericórdiæ virtúte decorásti: quæsumus; ut, ejus intercessióne, in omnes, qui te deprecántur, divítias misericórdiæ tuæ benígnus effúndas. Per Dóminum.

In I Nocturno, si dicendæ non sint de Scriptura occurrenti, Lectiones Fratres: Debitóres, de Communi plurimorum Martyrum cum Responsoriis de Communi unius Martyris.

In II Nocturno

Lectio iv

LANDELÍNUS, claris in Hibérnia paréntibus natus, vitæ sanctiórís desidério mítio sæculi séptimi e pátria sponte discéssit, ut manéret in solitúdine. Peragrátis provinciis multis, in Ortenávia, incúlta tum et ínvia ac latrocíniis multis dumtáxat famósa, súbstitit, ubi prope rívulum, cui Undízio nomen est, tugúrium sibi constrúxit, in quo oratióni ac rerum divinárum contemplatióni vacans innócuam tranquillámque degit vitam.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab

inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. V. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v

IN hac erémo Landelínus juxta Apóstoli verba, quæ sursum sunt sapiébat, non quæ super terram: mórtuus enim erat, et vita illíus abscondita cum Christo in Deo. Pax hæc brevi turbáta fuit: síquidem beátus solitárius a quodam venatóre feras fortuíto persequénte detéctus fuit, qui sub vili hábitu latrónem delitescere súspicans, convítiis primo sanctum óbruit. Postrémo nec précibus nec frontis modéstia, aut ánimi patiéntia viri Dei commótus, homo ferox furóre pércitus eúndem pro inimíco deprecántem ímpia manu trucidávit.

℞. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

V. Quóniam prævenísti eum in benedictiόνibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam

de lápide pretióso. Et.

Lectio vi

PRETIÓSA in conspéctu Dómini mors mártiris ubi primum pópulis circumjacéntibus innótuít, pii fidéles ejus corpus reverénter terræ mandárunť. Sepúlchrum vero ejus tanta coépít frequentári devotióne, ut Widegérnus Argentinénsis episcopus initio sáeculi octávi ibídem ecclésiám fundáverit et cellam monachórum institúerit, quæ póstea ab Ettóne ejus successóre cum reliquiis beáti Landelíni ex antiquo loco in propínquum transláta, multum aucta, latis dotáta prædiis et ex ipsíus nómine monastérium Ettoniánum dicta est. In loco autem, ubi sanctus occubuisse asseverátur, limpidíssimi manant fontes, curándis morbis público testimónio máxime salutáres.

R. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. **V.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 16, 24-27

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 96 de Script.

DRIMA hóminis perdítio fuit amor sui: si enim se non amáret et Deum sibi præpóneret, Deo esse semper súbditus vellet; non autem converterétur ad negligéndam voluntátem illíus et ad faciéndam voluntátem suam. Hoc est enim amáre se, velle fácere voluntátem suam. Præpóne his voluntátem Dei: disce amáre te, non amándo te. Quid est: neget se? non præsumat de se, séntiat se hóminem et respíciat dictum prophéticum: Maledíctus omnis, qui spem suam ponit in hómine.

Subdúcat se sibi, sed non deórsum versus: subdúcat se sibi, ut háreat Deo. Quidquid boni habet, illi tríbuat, a quo factus est: quidquid mali habet, ipse sibi fecit. Deus, quod in illo malum est, non fecit. Perdat quod fecit, qui inde defécit.

R. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lapide pretióso. **Expréssa.**

Lectio viii

QUID est: tollat crucem suam? Ferat quidquid moléstum est; sic me sequátur. Cum enim cóeperit me móribus et præcéptis meis sequi, multos habébit contradictóres, multos habébit prhibitóres, multos habébit dissuasóres, et hoc de ipsis quasi comítibus Christi: cum Christo ambulábant, qui cæcos clamáre prohibébant. Sive ergo minas, sive blandiménta, sive quaslibet prohibitiónes, si sequi vis, in crucem verte, tólera, porta; noli

succumbere. Vidéntur his verbis Dómini exhortáta martýria; si persecútio est, nonne pro Christi debent cuncta contémni? Amátur mundus; sed præponátur a quo factus est mundus; sed suáviore est a quo factus est mundus. Malus est mundus; et bonus est a quo factus est mundus.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. **V.** . Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Qui.** Glória Patri. **Qui.**

In Feriis Quattuor Temporum IX
Lectio de Homilia Feriæ et fit ejus
Com. in Laudibus; alias

Pro S. Thoma de Villanova:

Lectio ix

THOMAS, in óppido Fontispláni Toletánæ diocéseos in Hispánia natus, a bonis paréntibus, ineúnte vita, pietátem et singulárem in páuperes misericórdiam accépit, cujus toto vitæ suæ decúrsu præclára

dedit exéempla. Puer enim, ut nudos operíret, propriis véstibus non semel seípsum éxuit; adoléscent, post patris óbitum univérsam hereditátem egénis virgínibus aléndis dicávit. Cum, theologiæ cursu confécto, divíno instíctu, Eremitárum sancti Augustíni institútum ampléxus esset, virtútibus ómnibus ornátus, caritaté præsertim erga páuperes et peccatóres excélluit, quos e vitiórum cœno edúcere satégit. Præcípuè vero ejus misericórdia elúxit, cum, ad regéndam Valentíniam ecclésiám ex obediéntia vocátus, vigilantíssimi pastóris vices explévit et amplos ecclésiæ réditus in egénos dispérsit, ne léctulo quidem sibi relicto. Obdormívit in Dómino, sexto idus septémbris, annos natus octo supra sexagínta.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Justus ut palma florébit.
 R̃. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit

ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

DEUS, pro cujus nómine beátus Landelínus martyr occúbuit: præsta quæsumus; ut ipsíus exémplo ánimas nostras in patiéntia possidéntes, coronári cum ipso mereámur in cælis. (Per Dóminum.)

Et fit Com. S. Thomæ de Villanova:

Ant. Eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésiá sanctórum.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R̃. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

DEUS, qui beátum Thomam Pontíficem insígnis in páuperes misericórdiæ virtúte decorásti: quæsumus; ut, ejus intercessióne, in omnes, qui te deprecántur, divítias misericórdiæ tuæ benígnus effúndas. (Per Dóminum.)

Et post Commemorationem Feriæ in Quatuor Temporibus (præmissa in urbe Friburgensi Commemoratione Octavæ, ut supra) fit Com. Ss.

Mauritii et Socior. Mm.:

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

Ÿ. Exsultabunt Sancti in gloria.

℞. Laetabuntur in cubilibus suis.

Oratio

ANNUE, quæsumus, omnipotens Deus: ut sanctorum Martyrum tuorum Mauritii et Sociorum ejus nos lætificet festiva sollemnitas; ut, quorum suffragiis nitimur, eorum nataliciis gloriemur. Per Dominum.

IN II VESPERIS

Ad Magnif. Ant. Qui vult venire post me, * abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

Ÿ. Justus ut **et Oratio** Deus, pro cujus, **ut supra.**

Et fit Com. sequentis:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

Ÿ. Gloria et honore coronasti eum, Domine. **℞.** Et constituisti

eum super opera manuum tuarum.

Oratio

DEUS, qui nos beati Lini Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius; ut cujus natalitia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. (Per Dominum.)

Deinde Com. S. Thomæ de Villanova:

Ant. Dispensit dedit pauperibus: justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Ÿ. Justum deduxit **et Oratio** Deus, qui beatum, **ut supra.**

Postea (præmissa in urbe Friburgensi Com. Octavæ, ut supra) Com. S. Theclæ Virg. et Mart.:

Ant. Veni, Sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in ætérnum.

Ÿ. Spécie tua et pulchritudine tua. **℞.** Intende, prospere procéde, et regna.

Oratio

DA, quæsumus, omnipotens Deus: ut, qui beatæ Theclæ Virginis et Martyris

tuæ natalicia cólimus; et ánnua solemnitate lætémur, et tantæ fidei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Die 24 Septembris

In urbe Friburgensi:

In Octava Ss. Lamberti

Episcopi et Alexandri

Martyrum Duplex majus

Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti Hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III assignantur propriæ.

Ÿ. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. R. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sángine Agni.

Oratio

DA nobis, quæsumus Dómine, beatórum Mártyrum

tuórum Lambérti et Alexándri solemnitatibus gloriári: ut eórum semper et patrocíniis sublevémur, et fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Ÿ. Justus ut palma florébit.

R. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Deus, qui nos, ut supra.

Deinde Commemoratio B. Mariæ Virg. de Mercede (duplex majus):

Ant. Sancta María, succúre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Ÿ. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. R. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Oratio

DEUS, qui per gloriosíssimam Filii tui Matrem, ad liberándos Christi fidéles a

potestáte paganórum nova Ecclésiám tuam prole amplificáre dignátus es: præsta, quæsumus; ut, quam pie venerámur tanti operis institutricem, ejus páriter méritis et intercessióne, a peccátis ómnibus et captivitáte dæmonis liberémur. Per eúndem Dóminum.

In II Nocturno Lectiones: Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi: Nemo est, qui nesciat, **ut in Communi plurim. Mm. 2 loco.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangélíi secúndum
Lucam

Lectio vii Cap. 21,9-19

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum audiéritis prælia, et seditiões, nolíte terréri: opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi

Sermo 14 Lib. 50 Homil.

DÓMINUS noster Jesus
Christus téstibus idest
martýribus suis, pro

humána fragilitáte sollicitis, ne forte eum confitendo atque moriendo perirent, magnam securitatem dedit, dicens: Capillus de capite vestro non peribit. Times ergo ne péreas, cujus capillus non peribit? Si sic custodiúntur superflua tua, in quanta securitate est ánima tua? Non perit capillus, qui cum tondetur, non sentis; et perit ánima, per quam sentis? Sane multa dura eos passuros esse prædixit, ut prædicendo fáceret paratióres, diceréntque illi: Parátum cor meum.

R. Propter testaméntum Dómini, et leges paternas, Sancti Dei perstitérunt in amore fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. **Quia.**

Lectio viii

QUID est: Parátum cor meum; nisi, Paráta volúntas mea? Parátam ergo habent mártýres voluntatem in martýrio, sed præparátur volúntas a Dómino.

Illis autem in malis duris atque ásperis futúris commémorans adjécit: In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras. In vestra patiéntia, inquit: non enim esset patiéntia tua, si non ibi esset et volúntas tua. In vestra patiéntia: sed unde vestra? Nostrum est, quod a nobis habétur; nostrum est, et quod nobis donátur.

R. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuístis: *
 Mercédem labóris ego reddam vobis. **Ÿ.** Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum.
 Mercédem. **Gloria Patri.**
 Mercédem.

Pro B. Maria V. de Mercede:

Lectio ix

Quo témpore innumeri fidéles sub immani servitute, cum periculo christianæ fidei abjurandæ, amittendæ salútis æternæ, infeliciter detinebántur, beáta Virgo María, sancto Petro Nolasco, beato Raymundo de Péñafort et Jacobo Aragoniæ regi noctu appárens, acceptíssimum sibi ac unigénito suo Fílio fore

dixit, si suum in honórem instituerétur ordo religiosórum, quibus cura incúberet captivos e Turcárum tyránnide liberándi. Quare, collátis inter se consiliis et consentiéntibus ánimis, in honórem ejúsdem Vírginis Matris órđinem institúere aggréssi sunt, sub invocatióne sanctæ Mariæ de Mercéde redemptiόνis captivórum, sodálibus quarto voto astríctis manéndi in pignus sub paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus esset. Quibus rex ipse arma sua régia in péctore deferre concessit, et a Gregório nono illud tam præcellentis caritátis institútum confirmándum curávit. Ut autem tanti beneficii et institutiόνis, débitæ Deo et Vírgini Matri referántur gratiæ, Sedes apostólica hanc peculiárem festivitátem celebrári indúlsit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória.
R. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt :

nolite timere : multis passéribus meliores estis vos.

Oratio

DA nobis, quæsumus Dómine, beatórum Mártyrum tuórum Lambérti et Alexándri solemnitatibus gloriári: ut eórum semper et patrocíniis sublevémur, et fidem cóngrua devotióne sectémur. Per Dóminum.

Et fit Com. B. Mariæ Virg. de Mercede:

Ant. Beáta es, María, quæ credidisti: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **℞.** Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

DEUS, qui per gloriosíssimam Fílii tui Matrem, ad liberándos Christi fidéles a potestáte paganórum nova Ecclésiám tuam prole amplificáre dignátus es: præsta, quæsumus; ut, quam pie venerámur tanti operis institutricem, ejus páriter méritis et intercessióne, a peccátis ómnibus et captivitáte dæmonis liberémur. Per eúndem Dóminum.

IN II VESPERIS

Ad Magnif. Ant. Gaudent in cælis * ánimæ Sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

Ÿ. Exsultábunt Sancti.

Et fit Com. B. Mariæ Virg. de Mercede:

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Ÿ. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. **℞.** Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Oratio Deus, qui per, **ut supra.**

Die 28 Septembris S. Liobæ Virginis

Duplex

Ÿ. Spécie tua et pulchritúdine tua. **℞.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio

EXÁUDI nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ

Líobæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. præcedentis:

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre ságuinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsúltant sine fine.

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória.

℞. Lætabúntur in cubilibus suis.

Oratio

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Cosmæ et Damiáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiόνibus liberémur.

Deinde Com. S. Wenceslai Ducis, Mart. (semiduplex):

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Ÿ. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **℞.** Et constituísti eum super ópera mánuum

tuárum.

Oratio

DEUS, qui beátum Wencesláum per martýrii palmam a terréno principátu ad cæléstem glóriam transtulísti: ejus précibus nos ab omni adversitáte custódi; et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

LÍOBA, sancti Bonifátii Epíscopi et Mártiris Germanórum Apóstoli consanguínea, in Anglia paréntibus ætáte jam provéctis nata, Tettæ insígnis sanctimóniæ vírgini educánda ac divinis stúdiis imbuénda tráditur. Eo témpore, quo cæléstis vitæ stúdiis Líoba in monastério Winburnénsi in Anglia flóruit, sanctus Bonifátius, in Germánia fidem Christi felicíssimo cum evéntu prædicans, legátos cum epístolis diréxit in pátriam ad Tettam Abbatíssam déprecans, ut ad auxílium legatiónis a Sede apostólica sibi injúntæ, transmíttetet hanc Líobam

vírginem, fama sanctitátis, doctrínæ et virtútum per longínqua terrárum spátia celebrátam; quam cum advenísset, vir Dei summa cum veneratióne suscepit, ac spiriálem vírginum matrem esse decrevit; quaprópter illam monastérii in loco, qui vocátur Episcópium ad Túberam, a se erécti Abbatíssam constituit, ubi non parvus ancillárum Dei númerus colléctus est, quæ ad exémpLAR beátæ magístræ cæléstis disciplínæ stúdiis instituebántur.

R̃. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter délixtera tua.

Ṽ. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, et regna. **Et.**

Lectio v

ERAT Líoba magnárum virtútum fémina, quæ omni fervóre conténdit, ut semetípsam Deo irreprehensibilem exhibéret et cunctis sibi obtemperántibus in verbo et conversatióne forma salútis exsisteret. Omnibus sine personárum acceptiône

se affábilem ac benévola exhibuit. Erat aspéctu angélica, sermóne jucúnda, ingénio clara, consílio próvida, spe patientíssima, caritáte profúsa. Et cum lætam semper faciém præferret, numquam hilaritáte nímia resoluta est in risum. Cibos autem et potum, cum áliis summa humanitát exhibéret, ipsa parcíssime sumpsit. Lectiáni sacræ tanta diligéntia incúbuit, ut nisi oratióni vacáret, aut aliménto vel somno corpúsculum reficeret, numquam divína página de mánibus ejus abscéderet. Plúribus miráculis Dóminus ancillæ suæ sanctitátem vóluit esse testatam; nam moniális vírginis diri críminis accusátæ innocéntiam sancta Líoba prodigióse manifestári a Deo impetrat, exstínguit incéndium, sedat tempestátem invocatióne sanctíssimæ Dei Genitrícis, cœnóbii sui mónacham hæmorrhoidáli morbo laborántem et morti jam próxíam sanat.

R̃. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea

unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. **Ÿ.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. **Propterea.**

Lectio vi

BEÁTA autem virgo Líoba non terram hereditare cúpiens sed cælum, ad finem christiánæ perfectiónis ferventissime tendébat. Quare disseminabátur de ea semper et ubique fama laudábilis, et odóre sanctitátis ac sapiéntiæ cunctórum in se traxit amórem. Erat enim ómnibus, qui eam nóverant, et ipsis quoque régibus honorábilis. Nam Pipínus rex Francórum et filii ejus omni eam veneratióne coluérun; ac præcípue Cárolus, qui religiósam Dei vírginem ad se frequenter invitátam magna cum reveréntia suscepit et dignis munéribus honorávit. Sic et regína Hildegárdis puro eam venerabátur afféctu voluítque, ut assidue secum manéret; sed Líoba ut venéni póculum palatínium detestabátur tumúltum. Et quia erat in Scriptúris eruditíssima atque in consílio prudentíssima,

nonnúquam et ipsi Epíscopi verbum vitæ cum ea conferébat et institúta ecclesiástica sæpe tractábant. Tandem beáta Líoba, cum plúrimas ánimas sanctitátis suæ exémpis Dómino lucrata in omni ferme Germánia signórum glória et doctrínæ fama coruscáret, accépto Córporis et Sánguinis Christi viático, in pace quíevit quarto Kaléndas Octóbris, anno salútis septingentésimo septuagésimo nono. Corpus vero illíus honorífice ad Fuldénse cœnóbium translátum, in Ecclésia sancti Epíscopi et Mártiris Bonifácii dignis cum láudibus tumulátum, ibídem miráculis cláruit.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus; ***** Afferéntur tibi in lætítia et exultatióne. **Ÿ.** Spécie tua et pulchritúdine tua; inténde, prospere procéde, et regna. **Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.**

In III Nocturno Lectiones de Homilia in Evangel. Símile erit, ut in Comuni Virg. 1 loco.

Pro S. Wenceslao:

Lectio ix

WENCESLÁUS, Bohémiae dux, Wratisláo patre Christiáno, Drahomíra matre gentíli natus, ab ávia Ludmílla fémina sanctíssima pie educátus, omni virtútum génere insígnis, summo stúdio virginitátem per omnem vitam servávit illibátam. Mater, per nefáriam Ludmíllæ necem regni administratiónem assecúta, ímpie cum iunióre filio Bolesláo vivens, concitávit in se prócerum indignatióinem; quare, ímpii regíminis pertæsi, utriúsque excússo jugo, Wencesláu in urbe Pragénsi regem salutárunt. Qui regnum pietáte magis quam império gubernávit, in egénis et afflíctis sublevándis solers et assíduus. Summa religióne sacerdótes venerátus, suis ipse mánibus tríticum serébat et vinum exprimébat, in Missæ sacrificio adhibénda. Cum vero ab imperatóre régiis insígnibus decorátus fuisset, ab ímpio fratre, matris suásu, orans in ecclésia interféctus est. Sanguis ejus per parietes aspérsus adhuc

conspícitur.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R̃. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiátóri quærénti bonas margaritas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

EXÁUDI nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Liobæ Virgínis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Et fit Com. S. Wenceslai:

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Ÿ. Justus ut palma florébit. R̃. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

DEUS, qui beátum Wencesláu per martyrii palmam a terréno principátu ad cælestem

glóriam transtulisti: ejus précibus nos ab omni adversitate custódi; et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Com. præcedentis tantum:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Ÿ. Diffúsa est. et Oratio Exáudi

nos, ut supra.

FESTA OCTOBRIS

Die 15 Octobris

In Ecclesiis Cathedrali et non

consecratis:

S. Teresiæ Virginis Duplex

Ut in Breviario hac die.

Vesperæ a Capitulo de sequenti,

Com. præcedentis, ut infra.

EADEM DIE 15 OCTOBRIS

IN ECCLESIIS CONSECRATIS:

In Dedicatione propriæ Ecclesiæ

DUPLEX I CLASSIS CUM OCTAVA COMMUNI

Omnia de Communi Dedicationis Ecclesiæ.

Ad Laudes tantum fit Com. S. Teresiæ Virg.:

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R. Proptérea benedíxit te

Deus in ætérnum.

Oratio

EXÁUDI nos, Deus, salutáris noster: ut, sicut de beátæ Teresiæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita cæléstis ejus doctrínæ pábulo nutriámur, et piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

In II Vesperis Com. sequentis ut infra.

In Ecclesiis consecratis:

Pro Commemoratione
Octavæ

IN I VESPERIS

Ant. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

Ÿ. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. **℞.** Bene fundáta est supra firmam petram.

Oratio

DEUS, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecrationis réparas diem, et sacris semper mystériis repræsentas incólumes: exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut quisquis hoc templum benefícia petiturus ingreditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

AD LAUDES

Ant. Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére: at ille festínans descéndit, et suscepit

illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúja.

Ÿ. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta. **℞.** Bene fundáta est supra firmam petram.

IN II VESPERIS

Ant. O quam metuendus est locus iste: vere non est hic áljud, nisi domus Dei, et porta cæli.

Ÿ. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. **℞.** In longitúdinem diérum.

Die 16 Octobris
S. Galli **Abbatis**

Duplex

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **℞.** Stulam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Similabo eum * viro sapienti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

INTERCÉSSIO nos, quæsumus Dómine, beáti Galli Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In Ecclesiis Cathedrali et non consecratis fit Com. S. Teresiæ Virg.

Ant. Veni, Sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **Ř.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Exáudi nos, **ut supra.**

Et fit Com. S. Hedwigis.

Ant. Simile est regnum cælórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Ÿ. Spécie tua et pulchritúdine tua. **Ř.** Inténde, prospere procéde, et regna.

DEUS, qui beátam Hedwígem a sæculi pompa ad húmilem tuæ crucis sequélam toto corde transíre docuísti: concéde; ut ejus méritis et exémplo discámus peritúras mundi calcáre delicias, et in ampléxu tuæ crucis ómnia nobis adversántia superáre: Qui vivis.

In II Nocturno

Lectio iv

ALLUS Abbas nobílibus apud Scotos natálibus ortus, in Hibérnia in monastério Benchor adolescéntulus vitam páuperum cum elegísset, humilitáti et obediéntiæ perfectæque subjectióni semper stúduit. Deínde vero cum non morum tantum, sed et ingénii laude ac sanctárum Scripturárum sciéntia usúque appríme floréret, sacérdos Dei unctus, prædicándi Evangélii causa abbátem Columbánum secútus in Británniam ín deque Gálliam trajécit, ubi Sigebérto regis voluntáte Luxovißensem solitúdinem dum incóleret, ad Christi fidem complúres, multos étiam ad monásticæ vitæ institúta permóvit. Sed cum regis Theodoríci concubinátum redargúere Columbánu abbas non desísteret, Brunichíldis regínæ instíctu Luxóvio pulsus, accépta a Theodebérto Austrasianórum rege potestáte, in Alamánnia ad lacum

Turicínium primum, deinde vero apud Brigántium oppidum, reconciliáto sanctæ Auréliæ templo, consédit.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ♫. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v

VERUM quóniam Gallus idololatriæ scelus ubique convellébat, fana ac simulácula dissipábat, gentílium ódia concitávit. Quibus étiam cedéndum ratus ColumbánuS, in Itáliam ipse ad Agilúlphum Longobardórum regem proféctus, Gallum fébribus deténtum una cum Magnoáldo et Theodóro mónachis in Alamánnia relíquit. Gallus vero sexagésimum quintum circiter annum agens mox ut conváluit, erémum cum jam dictis discípulis ingrédus, triduáno eam jejúnio, oratióibus ac lácrimis consecrávit, et monastérium cóndidit. In

quo plures fratres monásticis disciplínis divinarúmque Scripturárum intelligéntia imbuit, gentes circumpósitas Jesu Christi fidem sectári dócuit. Corpus suum inédia, frígore, cilicio dénique et caténa castigávit, ita secréto ut de caténa ejus área cilicióve, quibus ad hujúsmodi exercítia utebátur, nec discípli ejus, dum víveret, rescírent. Fridibúrgam Alamánniæ ducis filiam, Sigebérta regis sponsam, a sævíssimo dæmónio cum liberásset, ducis opulentíssima dona ómnia commínuit, et apud Arbónam in páuperes erogávit. Episcopátum Constantiensem, Abbatíam Luxoviensem suscípere recusávit. Columbánum in Itália vitæ múnere sanctíssime perfúntum, per visióem in Alamánnia præcognóvit.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ♫. Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi

DÉNIQUE cum pópulos multos ab idolórum cultúra avocásset, ipsóque die sancti Michaélis Archángeli apud Arbónam post Missárum solémnia Evangélium prædicásset, febre in jam dicto óppido íterum corréptus, circa annum Dómini sexcentésimum quadragésimum sextum, Theodóri Papæ primi quartum, ætátis suæ anno nonagésimo quinto, die vero décimo séptimo ante Kaléndas Novémbris inter discipulórum manus exspirávit. Sed cum illic nullo modo potuísset humári, indomitórum equórum ductu, ardéntibus contínuo ad fèretrum céreis, in sacram erémum perlátus, in oratório suo Joánnis epíscopi Constantiénsis, sui olim discipuli, fratrúmque mánibus sepúltus, miráculis cláruit.

℞. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam:

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **℣.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et

pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homília sancti Petri Damiáni

Sermo de S. Benedicto

QUID ait: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te? Solémne verbum, magna promissio, opus sanctum dignum benedictióne, relinquere ómnia et sequi Christum. Hæc sunt verba voluntáriæ persuasória paupertátis, quæ monastéria genuérunt, quæ claustra mónachis, anachorétis silvas coiósius replevérunt. Hæc enim sunt, de quibus psallit ecclésia: Propter verba labiórú tuórum ego custodívi vias duras, perceptúra réquiem pro labóre, pro paupertáte divítias, pro

tribulatióne mercédem.

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. ̖. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Lectio viii

ECCĒ, inquit, nos reliquimus ómnia, non solum facultates mundi, sed et ánimi quoque cupiditates. Neque enim relinquit ómnia, qui retínuit vel se ípsum; immo vero nihil prodest, sine seípso cétera reliquísse: quandóquidem nullum áljud onus est grávjus hómini quam homo ipse. Quis enim tyránnus crudélio, quæ sævior potestas hómini, quam hóminis ipsíus volúntas? Numquam sub ea reqüescere, numquam sedére licet: et quo ámplius te ad obediéndum sibi nóverit fatigári, eo magis urget, ínstigat et ónerat pietátis ímmemor, misericórdiam nésciens.

℞. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus

vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ̖. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Pro S. Hedwigi:

Lectio ix

HEDWÍGIS, régiis clara natálibus, sanctæ Elísabeth, filiæ regis Hungáriæ matértera, duodénnis Henríco Polóniæ ducis núptui trádicta, prolem inde suscéptam in Dei timóre erudívit. Ut autem commódjus Deo vacáret, ex pari voto et consénsu unánimi, ad separatióne thori virum indúxit. Quo defúncto, ipsa in monastério Trebnicénsi Cisterciénsem sumpsit hábitum; in eóque, contemplatióne inténta, divínis Officiis et Missárum solémniis assídua assístere in delíciis hábuit. Sublimióribus florens virtútibus, arctíssima pœniténtia, consiliórum gravitate animique candóre, in exímium religiósæ pietátis evásit exémplum. Omnibus se ultro subícere atque

vilióra múnia subíre, paupéribus étiam flexu genu ministráre, leprosórum pedes ablúere et osculári, ipsi familiáre erat. Mira ejus patiéntia animíque constántia, præcípuè in morte Henríci, ducis Silésiæ, sui filii in bello a Tártaris cæsi, enítuit. Miraculórum glória, præcípuè post óbitum, claram, Clemens quartus Sanctórum número eam adscrípsit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R̃. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

INTERCÉSSIO nos, quæsumus I Dómine, beáti Galli Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Hedwigis.

Ant. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R̃. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

D EUS, qui beátam Hedwígem a sæculi pompa ad húmílem tuæ crucis sequélam toto corde transíre docuísti: concéde; ut ejus méritis et exémplo discámus peritúras mundi calcáre delicias, et in ampléxu tuæ crucis ómnia nobis adversántia superáre: Qui vivis.

In Ecclesiis consecratis fit Com. Octavæ, ut supra.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis et S. Hedwigis: Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Ÿ. Justum dedúxit et Oratio Intercéssio nos, ut supra.

Ant. Manum suam apéruiť ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otíosa non comédit.

Ÿ. Diffúsa est et Oratio Deus,

qui, **ut supra.**

In Ecclesiis consecratis fit Com.
Octavæ, ut supra.

Die 20 Octobris
S. Wendelini **Abbatis**

Duplex

Ad Magnif. Ant. Similabo
eum * viro sapienti, qui ædificavit
domum suam supra petram.

Ps. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ
induit eum.

Oratio

INTERCÉSSIO nos, quæsumus
Dómine, beáti Wendelíni
Abbátis comméndet: ut quod
nóstris méritis non valémus,
ejus patrocínio assequámur. Per
Dóminum.

Et fit Com. præcendtis:

Ant. Hic vir despiciens mundum
et terréna, triúmphans, divítias
cælo cóndidit ore, manu.

Ps. Justum dedúxit Dóminus per
vias rectas. **R.** Et osténdit illi
regnum Dei.

Oratio

DEUS, qui beátum Petrum
Confessórem tuum
admirábilis pœniténtiæ et

altíssimæ contemplatiónis
múnere illustráre dignátus es:
da nobis, quæsumus; ut, ejus
suffragántibus méritis, carne
mortificáti, facílius cæléstia
capiámus. (Per Dóminum.)

Deinde Com. S. Joannis Cantii
Conf.

Ant. Euge, serve bone et fidélis,
quia in pauca fuísti fidélis, supra
multa te constítuam, intra in
gáudium Dómini tui.

Ps. Os justí meditábitur
sapientíam. **R.** Et lingua ejus
loquétur judícium.

Oratio

DA, quæsumus, omnípotens
Deus: ut, sancti Joánnis
Confessóris exémplo in sciéntia
Sanctorum proficiétes, atque
áliis misericórdiam exhibétes;
ejus méritis, indulgéntiam apud
te consequámur. Per Dóminum.

Postea in Ecclesiis consecratis
Commemoratio Octavæ, ut supra.

In II Nocturno

Lectio iv

ENDELÍNUS (qui et
Wendalínus) natióne
Scotus et régia (ut

ferunt) origine procreátus, cum humilitátem cristiánam in abjecta vita natálium splendóri præferret, patris digressus solo ad illam Trevirórum regiónem pervénit, quam nunc sancti Wendelíni (ut ab illo nuncupátur) óppidum tenet: ubi sese viro nóbili in servitútem últimam subúlci addíxit, in qua cúltui divíno sacræque religiónis exercítiis inter pervigília, inediámque et assíduas noctu diúque productas obsecrationes, magna sanctitátis fama vacávit, cum omne, quod a labóre suppetébat ótium, ad Dei laudes precandíque stúdiu[m] convérteret.

R̃. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **Ÿ.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. **Et.**

Lectio v

VERUM postrémo perfectióriis vitæ sub aliórum disciplína transigendæ amore inflammátus, in Tholojénse cœnóbium

concessit, ubi latiorem nactus in aliórum consórtio et sub aliórum império humilitátis exercendæ campum, quæ seórsim meditátus erat abjectionis exémpa, in societáte aliórum usu exercitióque confirmávit. In superióribus Dei persónam auctoritatémque revéritus, mandata imperántium ceu divínam voluntátem amplectebátur; æquálibus ad ómnia caritátis officia promptíssimus; nulli non demísse inserviens prætérquam córpori próprio, quod insígni abstinentia macerábat.

R̃. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** Induit eum Dóminus lorícá[m] fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio vi

HIS aliisque virtútum exercítiis ad mortem suque déditus, Abbátis múnere monastério invítus præficitur, in quo non domésticis tantum, verum et extérnis insígni

sanctitátis poinióne venerándus appáruit. Quo factum est, at postquam duodécimo Kaléndas Novémbris e vivis sublátus est, in ejus memóriam et honórem óppidum, hodiédum suo nómine insignítum, cum illústri Basílica eo loco exstruerétur, quo corpus Sancti Nonis Júlii translátum est. Quod insígni olim miraculórum frequéntia, et pópuli undequáque religiónis grátia eódem confluentis multitudíne celebrátum fuit.

℞. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **℣.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Quia.** Glória Patri. **Quia.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum

Lectio vii **Cap. 19, 27-29**

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid

ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Bedæ Venerábilis
Presbíteri

Homilia in natali S. Benedicti

Uo sunt órdenes electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia et secúti sunt illum: álius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidíanas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant; unde et auditóri sunt in judício: Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurivi enim, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **℣.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Ipse.**

Lectio viii

SED et reproborum duos ibi futuros ordines Domino narrante compérimus: unum eorum, qui fidei christiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt, quibus in iudicio testátur: Discédite a me maledicti in ignem ætérnum, qui præparátus est diabolo et ángelis ejus: esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eorum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel susceptam per apostásiam deseruére, de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus est; quia non credit in nómine unigéniti Filii Dei.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **Ÿ.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Pro S. Joanne Cantio:

Lectio ix

JOÁNNES, in óppido Kenty Cracoviénsis diocésis, a

quo Cántii cognómen duxit, Stanisláo et Anna piis et honéstis paréntibus natus, morum suavitate et innocéntia, ab ipsa infántia spem fecit máximæ virtútis. Sacerdos factus, stúdiu auxit christiánæ perfectiónis.

Ilkusiénsem paróchjam annis áliquot egrégie administrávit. Quidquid témporis a stúdio supérrat, partim salúti proximórum sacris præsértim conciónibus curándæ, partim oratióni dábat. Quater ad Apostolórum límina, pedes et viária onústus sárcina, venit, tum ut Sedem apostólicam honoráret, tum, ut sui (sic enim aiébat) purgatórii pœnas expósita illic cotídie peccatórum vénia redímeret. Virginálem pudicítiam vigilantíssime custodívit, et ante óbitum per annos trigínta circiter et quinque ab esu cárnium abstínuit. Prídie Nativitátis Christi volávit in cælum. A Cleménte Papa décimo tértio fastis Sanctórum adscriptus, inter primários Polóniæ ac Lithuániæ patrónos cólitur.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℟. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ℞. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. **Ant.** Euge, serve bone * et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

Oratio

INTERCESSIO nos, quaesumus Domine, beati Wendelini Abbatis commendet: ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocinio assequamur. Per Dominum.

Et fit Com. S. Joannis Cantii:

Ant. Similabo eum viro sapienti, qui aedificavit domum suam supra petram.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. ℞. Stulam gloriæ induit eum.

Oratio

DA, quaesumus, omnipotens Deus: ut, sancti Joannis Confessoris exemplo in scientia Sanctorum proficientes, atque aliis misericordiam exhibentes; ejus meritis, indulgentiam apud

te consequamur. Per Dominum.

Deinde in Ecclesiis consecratis Com. Octavæ, ut supra.

IN II VESPERIS

Ad Magnif. **Ant.** Hic vir despiciens mundum * et terræna, triumphans, divitias cælo condidit ore, manu.

℟. Justum deduxit, **et Oratio** Intersessio nos, **ut supra.**

Et fit, in Ecclesiis Cathedrali et non consecratis, Com. sequentis:

Ant. Similabo eum viro sapienti, qui aedificavit domum suam supra petram.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. ℞. Stulam gloriæ induit eum.

Oratio

DEUS, qui nos beati Hilariónis Abbatis annua solemnitate lætificas: concede propitius; ut, cujus natalitia colimus, etiam actiones imitemur. (Per Dominum.)

Deinde Com. S. Joannis Cantii:

Ant. Euge, serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui.

Ÿ. Os justi meditabitur sapiéntiam. R̃. Et lingua ejus loquétur judícium.

Oratio Da, quæsumus, **ut supra.**

Postea Com. Ss. Ursulæ et Sociarum Vv. et Mm.:

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Ÿ. Spécie tua et pulchritúdine tua. R̃. Inténde, prospere procéde, et regna.

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártýrum tuárum Ursulæ et Sociárum ejus palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiiis. Per Dóminum.

In Ecclesiis consecratis Com. sequentis diei infra Octavam (Ant. et Ÿ. e I Vesperis) ut supra.

Deinde Com. S. Joannis Cantii:

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam, intra in gáudium Dómini tui.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et

ornávit eum. R̃. Stolum glóriæ induit eum.

Oratio Da, quæsumus, **ut supra.**

Postea Com. S. Hilarionis Abbatis:

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Ÿ. Os justi meditabitur sapiéntiam. R̃. Et lingua ejus loquétur judícium.

Oratio Deus, qui nos, **ut supra.**

Denique Ss. Ursulæ et Sociarum Vv. et Mm., **ut supra.**

Die 21 Octobris

De VII die infra Octav.

Dedicationis propriæ
Ecclesiæ **Semiduplex**

Omnia de Psalterio et Communi,
juxta Rubricas.

Pro S. Hilarione:

Lectio ix

HILARION, ortus Tabáthæ in Palæstina ex paréntibus infidelibus, Alexandríam missus studiórum causa, ibi morum et ingenii laude flóruit; ac, Jesu Christi suscepta religióne, in fide et caritate mirábiliter profecit. Frequens enim erat

in ecclēsia, assiduus in jejūnio et oratiōe; omnes voluptātum illēcebras et terrenārum rerum cupiditates contemnebat. Cum autem Antonii nomen in Ægypto celeberrimum esset, ejus vidēdi studio in solitūdinem contēdit; apud quem duobus mensibus omnem ejus vitæ ratiōnem didicit. Domum reversus, mōrtuis parēntibus, facultates suas paupéribus dilargitus est; necdum quintum dēcimum annum egrēssus, rediit in solitūdinem, ubi, exstructa exigua casa, quæ vix ipsum cāperet, humi cubābat. Nec vero saccum, quo semel amīctus est, umquam aut lavit aut mutāvit, cum supervacāneum esse diceret, mundītiās in cilicio quærere. In sanctārum Litterārum lectiōe et meditatiōe multus erat. Paucas ficus et succum herbārum ad victum adhibebat; nec illis ante solis occāsum vescebātur. Continētia et humilitate fuit incredibili. Quibus aliisque virtūtibus varias horribilesque tentatiōnes diaboli superāvit, et innumerābiles dæmones in

multis orbis terræ partibus ex hōminum corpōribus ejecit. Qui, octogesimum annum agens, multis ædificātis monastēriis, et clarus miraculis, in morbum incidit; cujus vi cum extremo pene spīritu conflictarētur, dicebat: Egrede, quid times? egredere, ánima mea, quid dubitas? septuagīnta prope annis servisti Christo, et mortem times? Quibus in verbis spīritum exhalāvit.

Te Deum laudāmus.

Ad Laudes fit Com. S. Hilarionis:

Ant. Euge, serve bone et fidēlis, quia in pauca fuisti fidēlis, supra multa te constitūam, intra in gāudium Dómini tui.

Ų. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. **Ŕ.** Et ostēndit illi regnum Dei.

INTERCÉSSIO nos, quæsumus, Dómine, beāti Hilariónis Abbátis commēndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequāmur. (Per Dóminum.)

Deinde Com. Ss. Ursulæ et Soc.

Ant. Símile est regnum cælórum hómīni negotiatóri quærēnti

bonas margarítas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R̃. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártýrum tuárum Ursulæ et Sociárum ejus palmas incessábili devotióne venerári: ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiiis. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

In Ecclesiis Cathedrali et non consecratis S. Hilarionis Abbatis simplex, ut in Breviario.

Die 22 Octobris

In Octava Dedicationis
propriæ Ecclesiæ **Duplex**
majus

Omnia de Psalterio et Communi,
juxta Rubricas.

Quando dies Octava occurrerit in Dominica, Sabbato in I Vesperis Dominicæ, Commemoratio Octavæ facienda est per Ant. et Ÿ. e II

Vesperis.

Pro utentibus Breviario antiquo
Lectiones III Nocturni e Feria IV infra
Octavam.

In Eccles. Cathedrali et non
consecratis hac die agitur de Feria
currenti.

FESTA NOVEMBRIS

Die 3 Novembris

S. Pirmini **Episcopi et**
Confessoris Duplex

Quodsi hoc Festum occurrerit in
Feria secunda, de eo nihil fit, quia
celebratur Commemoratio Omnium
Fidelium Defunctorum.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum. R̃. Stulam glóriæ
índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et
Póntifex, * et virtútum ópifex,
pastor bone in pópulo, ora pro
nobis Dóminum.

Oratio

DEUS, qui in corde sancti
Pirmini Confessóris tui
atque Pontíficis ignem tui amoris
accendisti: da, ut eódem caritátis

ardóre ab omni labe peccáti mundémur. Per Dóminum.

Et fit Com. Octavæ Omnium Sanctorum:

Ant. Ángeli, Archángeli, Throni et Dominationes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim atque Séraphim, Patriárchæ et Prophétæ, sancti legis Doctóres, Apóstoli, omnes Christi Mártyres, sancti Confessóres, Vírgines Dómini, Anachorítæ, Sanctíque omnes, intercédite pro nobis.

Ÿ. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. **Ř.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctorum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

In II Nocturno

Lectio iv

DE pátria, ortu et juveníli ætáte sancti Pirmíni nihíl omníno

nóscimus. Pro certo vero scimus sanctum virum a Deo suscitátum fuisse ad instaurándam in plúrimis monastériis collápsam disciplínam, nováque cœnobia tuéndæ promovendæque evangélicæ perfectiõnis grátia instituenda. Episcopáli unctiõne insignítus, a nobíli quodam viro ad veram fidem propagándam prope Rhenum vocátus, primo límina Apostolorum pétiit, ut a Summo Pontífice ad regiõnis illíus pópulos mitterétur. Roma regréssus Gállíæ episcopos in sýnodum tunc congregátos ádiit, ipsis obténtam verbi divíni prædicándi potestátem nuntiáturus, et ab eis étiam in eórum diocésibus fidem et sanctitátem verbo suo promovéndi licéntiam impetráturus. A quibus benigníssime excéptus, Helvétiam proféctus est, ibíque sicut et in Suévía, Bavária, Francónia et Palatinátu verbum Dei cum máximo succéssu nuntiávit, multósque non solum ad fidem et sanctitátem, sed ad arctam quidem perfectiõnis

evangélicæ exercitatiónem perdúxit. Ideo favénte semper nóbili viro, qui eum vocáverat, insigne in insula Augia prope Constántiam in finibus Suéviæ coenóbium cóndidit, quod deinde Dives-Augia fuit vocátum.

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: *

Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei.

Manus.

Lectio v

ATheobáldo Suéviæ duce propter amicitiam Cároli Martélli Francórum Príncipis, qua gaudébat, coenóbio suo pulsus, sibi in gubérnio monastérii sanctum et sapiéntem Heddónem, qui póstea ad pontificiam sedem Argentinénsem fuit evéctus, suffécit et in Alsátiam proféctus est. Ibi ab Eberhárd, Adalbérti Alsátiae ducis filio, ad quem usque Pirmíni fama pervénerat, vocátus ipso suadénte in domíniis ejus áljud illústre Murbacénse coenóbium fundávit, quod póstea Eberhárdus liberis orbátus própriis suis bonis

consentiéntibus uxóre Emeltrúde et fratre Luitfrído Alsátiae duce, ditávit.

℞. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: *

Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi

IGNE divínæ caritátis consúptus, glóriæ Dei et evangélicæ perfectiónis stúdio elátus, nullam sibi dabat réquiem. Transácto in abbatía Murbacénsi anno uno, in sui locum monastério præfécit Románum, et abbatías diocésis Argentinénsis multásque álias longe latéque reformávit, nullis médiis usus nisi jejúniis aliisque carnis castigatióibus, oratióne, lácrimis et caritátis misericordiæque suávi unctióne. Multa in Gállia, Germánia, Helvétia nova coenobia eréxit, inter quæ emínuit monastérium Hornbacénse in diocési Meténsi, in quod sénio et labóribus fractus demum secéssit. Ibi innocens simul ac poénitens

pie obdormívit in Dómino,
tértio Nonas Novémbris
circa annum post Christum
natum septingentésimum
quingagésimum quartum.

R. Iste est, qui ante Deum
magnas virtútes operátus est, et
omnis terra doctrína ejus repléta
est: * Ipse intercédát pro peccátis
ómnium populórum. **V.** Iste est,
qui contempsit vitam mundi, et
pervénit ad cæléstia regna. Ipse.
Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelíi secúndum
Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

In illo témpore: Dixit Petrus ad
Jesum: Ecce nos reliquimus
ómnia, et secúti sumus te: quid
ergo erit nobis? Et reliqua.

Homília sancti Bernárdi Abbátis

Decl. de Evang. hujus verbis

ARBITROR verba lectionis
hujus ea esse, de
quibus ad immortálem
Sponsum a fínibus terræ clamat
Ecclésia: Propter verba labiórum
tuórum ego custodívi vias duras.

Hæc nempe sunt verba, quæ
contéptum mundi in univérso
mundo et voluntáriam persuasére
homínibus paupertátem. Hæc
sunt, quæ mónachis claustra
replent, desérta anachorétis.
Hæc inquam, sunt verba,
quæ Ægýptum spóliant et
óptima quæque ejus vasa
dirípiunt. Hic sermo vivus et
éfficax, convértens ánimas felíci
æmulatióne sanctitátis et veritátis
promissióne fidéli.

R. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum: stolam glóriæ índuit
eum, * Et ad portas paradísi
coronávit eum. **V.** Índuit eum
Dóminus lorícam fidei, et ornávit
eum. Et.

Lectio viii

NAM et mundus transit et
concupiscéntia ejus, et
relínquere hæc magis expedit
quam relínqui. Ecce inquit,
reliquimus ómnia, et secúti sumus
te; nimirum quia exsultávit
ut gigas ad curréndam vjam,
nec curréntem sequi póteras
onerátus. Sed nec inútilis
commutatio pro eo, qui super
ómnia est, ómnia reliquísse;

nam et simul cum eo donántur ómnia, et ubi apprehénderis eum, erit unus ipse ómnia in ómnibus, qui pro ipso ómnia reliquérunt. Omnia sane díxerim nec tantum possessiões, sed étiam cupiditátes, et eas máxime.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **Ps.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

PLUS enim concupiscéntia mundi quam substántia nocet. Et hæc fugiendárum causa divitiárum præcípua est, quod aut vix aut numquam sine amóre váleant possidéri. Limósa síquidem et glutínosa nimis non modo extérior, verum étiam intérior substántia nostra vidétur, et fáciie cor humánum ómnibus, quæ frequéntat, adhæret. Age ergo qui relínquere unívrsa dispónis, te quoque inter relinuénda numeráre meménto. Immo vero máxime et

principáliter ábnega temetípsum, si delíberas sequi eum, qui exinanívit propter te semetípsum. Pone gravíssimam sárcinam, pone asináriam molam, terrénam molem; pone illa quinque non hóminum plane juga, sed boum, quæ tibi insipiénter emísti. Alióqui sequi sponsum et veníre ad núptias spirituáles, quinária hac pressus et opprésus córporis sensualitáte, non póteris; sed et si novíssime véneris et pulsáveris, mínime profécto aperiétur tibi, sed respondébitur de intus, quod non sit de bobus et ásinis ceterisque juméntis insipiéntibus cura Deo.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ps. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

DEUS, qui in corde sancti Pirmíni Confessóris tui

atque Pontíficis ignem tui amóris accendísti: da, ut eódem caritátis ardóre ab omni labe peccáti mundémur. Per Dóminum.

Et fit Com. Octavæ Omnium Sanctorum:

Ant. Te gloriósus Apostolórum chorus, te Prophetárum laudábilis númerus, te Mártyrum candidátus laudat exércitus, te omnes Sancti et elécti voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas, unus Deus.

℣. Exsultábunt Sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Com. præcedentis:

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit, **et Oratio** Deus, qui, **ut supra.**

Deinde Com. Octavæ Omnium Sanctorum:

Ant. O quam gloriósum est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℣. Exsultábunt sancti, **et Oratio** Omnípotens, **ut supra.**

Die 5 Novembris

Sacrarum Reliquiarum

quæ in Ecclesiis Diócesis
asservantur **Duplex majus**

Capitula, Hymni et reliqua, quæ de Psalterio Feriæ non sunt sumenda, dicuntur de Communi plurimorum Martyrum, præter sequentia.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justí. **℟.** Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

Oratio

AUGE in nobis, Dómine, resurrectionis fidem, qui in Sanctórum tuórum reliquiis mirabilia operáris: et fac nos immortalis glóriæ partícipes, cujus in eórum cinéribus pignora venerámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis:

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **℞.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

ECCLÉSIAM tuam, Dómine, sancti Cároli Confessóris tui atque Pontíficis continúa protectióne custódi: ut, sicut illum pastorális sollicitúdo gloriósum réddidit; ita nos ejus intercessio in tuo semper fáciat amóre fervéntes. (Per Dóminum.)

Deinde Commemoratio Octavæ Omnium Sanctorum:

Ant. O quam gloriósum est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti

stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit.

Ÿ. Exsultábunt Sancti in glória.
℞. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

In I Nocturno Lectiones de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore.

In II Nocturno

Ex Tractátu sancti Joánnis
Damascéni de fide orthodoxa

Liber 4, cap. 15

Lectio iv

CHRISTUS Dóminus Sanctórum reliquias velut salutáres fontes præbuit, ex quibus plúrima ad nos beneficia manant, suavissímumque unguéntum prófluit. Nec vero quisquam his fidem détrahat. Nam si aqua in desérto ex dura et áspera

rupe, atque ex ásini maxilla, ad sedándam Samsónis sitim, Deo ita volénte, prosiliit, cur incredibile videátur ex Mártyrum reliquiis unguéntum suáve scaturíre? Mínime certe iis, quibus Dei poténtia et honor, quo Sanctos suos áfficit, perspécta sunt et exploráta.

R. Sancti tui, Dómine, mirábele consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra apparuit árida: et in Mari Rubro via sine impediménto. **Ÿ.** Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v

IN lege quidem, quisquis mórtuum tetígerat, immúndus censebátur. Hi verum in mortuórum número mínime sunt habéndi. Ex quo enim ille qui ipsa Vita est, et vitæ Auctor, inter mórtuos deputátus est: eos qui cum spe resurrectiónis fidéque in ipsum obdormiérunt, nequáquam mórtuos appellámus. Qui enim mórtuum corpus mirácula édere queat? Quanam ígitur

ratione, horum ópera dáemones expellúntur, morbi profligántur, ægróti sanántur, cæci visum recípiunt, leprósi mundántur, tentatiónes discutiúntur ac mæróres, omne dénique datum óptimum, iis qui fide non dúbia póstulant, per eos descéndit a Patre lúminum? Quid labóris non suscípias, ut patrónum nanciscáris, qui te mortáli regi ófferat, et pro te ad eum verba fáciat? An non ígitur ii honorándi, qui totíus géneris humáni patróni sunt, Deoque pro nobis súpplīces preces ádhibent?

R. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fierent in domo Dómini. **Ÿ.** Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Lectio vi

HONORÁNDI certe: et quidem ita ut in eórum nómine templa Deo exstruámus, dona offerámus, memóriās eórum colámus, atque in iis spirituáliter oblectémur: ea útique lætítia, quæ illis arrídeat a quibus invitámur, ne, dum demeréri

illos studémus, offendámus
pótius et irritémus. Quibus
enim rebus Deus cólitur, iisdem
servi quoque ipsius oblectántur:
quibus autem Deus offénditur,
iisdem étiam mílites offendúntur.
Quocírca in psalmis et hymnis
et cánticis spirituálibus, in
compunctióne quoque, et
egenórum miseratióne, quibus
et Deus potíssimum cólitur, nos
qui fidéles sumus, cólere Sanctos
opórtet. Státuas eis, et imágines
quæ videántur, erigámus: immo
virtútes eórum imitádo hoc
consequámur, ut vivæ ipsórum
státuæ imaginésque evadámus.

℞. Tamquam aurum in fornáce
probávit eléctos Dóminus, et
quasi holocáusti hóstiam accépit
illos: et in témpore erit respéctus
illórum: * Quóniam donum et pax
est eléctis Dei. Ψ. Qui confidunt
in illum, intélligent veritátem: et
fidéles in dilectióne acquiescent
illi. Quóniam. Glória Patri.
Quóniam.

In III Nocturno Homilia in
Evangelium: Descéndens Jesus, de
Communi plurimorum Martyrum 2
loco.

AD LAUDES

Ψ. Exsultábunt Sancti in glória.
℞. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli
cápitís * omnes numeráti sunt :
nolite timére : multis passéribus
melióres estis vos.

Oratio

AUGE in nobis, Dómine,
resurrectiόνis fidem, qui
in Sanctórum tuórum reliquiis
mirabilia operáris: et fac nos
immortális glóriæ partícipes,
cujus in eórum cinéribus pignora
venerámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoatio Octavæ
Omnium Sanctorum

Ant. Te gloriósus Apostolórum
chorus, te Prophetárum
laudábilis númerus, te Mártyrum
candidátus laudat exércitus, te
omnes Sancti et elécti voce
confiténtur unánimes, beáta
Trínitas, unus Deus.

Ψ. Lætámini in Dómino et
exsultáte, iusti. ℞. Et gloriámini,
omnes recti corde.

Oratio

OMNÍPOTENS sempitérne
Deus, qui nos ómnium

Sanctorum tuorum mérita sub una tribuisti celebritate venerari: quæsumus; ut desideratam nobis tuæ propitiatiōnis abundantiam, multiplicatis intercessoribus, largiaris. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Ÿ. Exsultabunt Sancti in glória.
 R. Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad Magnif. Ant. Gaudent in cælis * animæ Sanctorum, qui Christi vestigia sunt secuti: et

quia pro ejus amore sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

Deinde Com. Octavæ Omnium Sanctorum:

Ant. O quam gloriósum est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amicti stolis albis sequuntur Agnum quocúmque ierit.

Ÿ. Lætámini, et Oratio Omnipotens, ut supra.

DIE 26 NOVEMBRIS

S. Conradi Episcopi Constant., Conf., Patroni primarii Archid.

DUPLEX I CLASSIS CUM OCTAVA COMMUNI

Omnia de Communi Conf. Pont., præter sequentia.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. R. Stulam glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacerdos et Póntifex, * et virtutum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

SANCTI Pontíficis et Confessóris tui Conrádi solémnia celebrántes, te, Dómine, suppliciter obsecrámus: ut ipsum apud tuam cleméntiam sentiámus habére patrónum, quem nobis tua grátia providisti salutis æternæ mínistrum. Per Dóminum.

In I Nocturno Lectiones Fidélis
sermo, de eodem Communi.

In II Nocturno

Lectio iv

ONRÁDUS Henríci
cómitis Altorffensis
filius Nothíngo

Constantiénsi epíscopo puer
septénis pie educándus
litterísque erudiéndus tráditur.
Quo magístro cum in sciéntia
et christiánæ perfectiónis
stúdio mirábiles fecisset
progréssus, Constantiénsis
ecclésiæ præpósitus primum
creátur. Deínde Nothíngo
defúcto ob doctrínam et
morum íntegritátem epíscopus
commúnibus suffrágiis est
designátus. Quod munus
cum diu recusáset, sancti
Udalríci epíscopi Augustáni sibi
amicíssimi rogátu et précibus
victus post triduánum jejúnium
suscépit.

℞. Invéni David servum meum,
óleo sancto meo unxi eum: *
Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil proficiet inimícus in eo,
et filius iniquitátis non nocébit ei.

Manus.

Lectio v

EPISCOPÁTUM magna cum
laude et sanctitátis opiníone
administrávit. Religiónis causa
ter ad sepúlchrum Dómini
Hierosólymam peregrinátus est.
Constantíam plúribus templis et
ædificiis illustrávit. Duódecim
páuperes extrúcto xenodochío
aléndon perpétuo curávit. Tribus
templis sancti Joánnis, sancti
Pauli et sancti Maurítii ædificátis
proventúque ánnuo iis assignáto,
Canonicórum étiam númerum
ádditis reddítibus auxit.

℞. Pósuí adjutórium super
poténtem, et exaltávi eléctum de
plebe mea: * Manus enim mea
auxiliábitur ei. ℣. Invéni David
servum meum, óleo sancto meo
unxi eum. Manus.

Lectio vi

MULTIS virtútibus prædictus
máxime oratiónis stúdiu
et jejúnii observántiam cóluit.
Tanta ipsíus in Deum erat fidúcia,
ut quodam die festo Paschæ
perácta consecratióne aráneam in
cálicem delápsam animadvértens,
irreveréntiam sacrosáncti

sánguinis Christi omnem pénitus vitatúrus, deglutire non sit véritus; quæ póstea ómnibus vidéntibus discumbénti ex ore, non sine admiratióne spectántium dénuo exívit. Sanctum Gebhárdum adhuc púerum sibi post Gaminólphum in episcopátu successúrum prædixit, quam prædictiõem póstea événtus comprobávit. Cumque Constantiénsi ecclésiæ quadragínta duóbus annis sanctíssime præfúisset, virtútum et miraculórum laude conspicuus obdormívit in Dómino Ottóne secúndo imperánte, sexto Kaléndas Decémbris anno nongentésimo septuagésimo quinto. Sepúltus est in ecclésiá sancti Maurítii, et a Calíxto Papa secúndo quinto Kaléndas Aprílis Sanctórum número adscríptus.

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **℣.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno Homilia in Evangel.
Vigilate, de eodem Communi 2 loco.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **℞.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

SANCTI Pontíficis et Confessóris tui Conrádi solémnia celebrántes, te, Dómine, suppliciter obsecrámus: ut ipsum apud tuam cleméntiam sentiámus habére patrónum, quem nobis tua grátia providísti salútis æternæ minístrum. Per Dóminum.

Et fit Com. S. Silvestri Abb. ad Laudes tantum.

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **℞.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio

CLEMENTÍSSIME Deus, qui sanctum Silvéstrum Abbátem, sæculi hujus vanitátem in apérto túmulo pie meditántem, ad erémum vocáre, et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es: te súpplīces exorámus; ut, ejus exémplo terréna despiciéntes, tui consórtio perfruámur æténo. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R̃. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Infra Octavam Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurenti Hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III singulis diebus assignantur propriæ.

Pro Commemoratione
Octavæ S. Conradi

IN I VESPERIS

Ant. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Ÿ. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. R̃. Stolam glóriæ induit eum.

Oratio

SANCTI Pontíficis et Confessóris tui Conrádi solémnia celebrántes, te, Dómine, suppliciter obsecrámus: ut ipsum apud tuam cleméntiam sentiámus habére patrónum, quem nobis tua grátia providísti salútis æternæ minístrum. Per Dóminum.

AD LAUDES

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R̃. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II VESPERIS

Ant. Amávit eum Dóminus,

et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Ÿ. Justum dedúxit.

Die 27 Novembris
De II die infra Octavam S.
Conradi **Episcopi et**
Confessoris Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi

Serm. de Deposit. S. Eusebii. Int.
opp. S. Ambrosii (in Append.).

Lectio iv

DEPOSITIONEM sancti
Conrádi hódie
celebrámus. Quid est
depositio? Non illa útique, quæ
sepeliéndis in terra membrórum
reliquiis clericórum mánibus
procurátur; seu illa, qua homo
vínculis carnálibus absolutus,
liber itúrus ad cælum, terrénum
corpus expónit. Ipsa plane est
depositio, in qua concupíscere
abjícimus, cessámus delinquere,
peccáre desínimus: et totum
quidquid salúti est grave, quasi
abjécta sárcina óneris expónimus:
nam ídeo hæc dies pro celebritáte

máxima procurátur, quia vere est
summa festívitatis mórtuum esse
vítiiis, soli vívere justítiæ.

℞. Invéni David servum meum,
óleo sancto meo unxi eum: *

Manus enim mea auxiliábitur ei.

Ÿ. Nihil proficiet inimícus in eo,
et filius iniquitátis non nocébit ei.
Manus.

Lectio v

UNDE et depositiónis ipsa
dies natális dicitur, quod
delictórum cárcere liberáti
libertáti náscimur Salvatóris.
Sed videámus, sanctus Conrádus
cum qua glória ad hanc diem
depositiónis advénerit. Voláre
non potest, nisi quod purum,
leve atque subtíle est, cujus
nec sincéritas intemperántia
retardátur nec alácritas nec
velócity mole gravátur. Gravári
autem volátum dico non tam mole
membrórum, quam delictórum:
unde puto étiam in ipsis ávibus
ídeo velócjús colúmbam pene
præ ómnibus volitáre, quod
alacritátem innocéntia comitétur.

℞. Pósuí adjutórium super
poténtem, et exaltávi eléctum de

plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **Ps.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

Lectio vi

DÉNIQUE sanctus David cum puritate mentis volare concupisceret, non alterius animantis nisi columbæ optavit alas dicens: Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, et volabo et requiescam? Intelligebat enim, quod ad altiora facilius penetratur simplicitate mentis quam levitate pennarum. Volavit ergo hac die sanctus Conrādus. Æstimemus jam innocentiam de volatu, et puritatem ejus de ipsa elatione judicemus; tamquam columba enim in domo Dei degens, assumpsit spirituales pennas et requievit in monte.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repléta est: * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. **Ps.** Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cælestia regna. **Ipse.** Glória Patri. **Ipse.**

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secundum
Mattæum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia sancti Fulgentii Episcopi

Sermo 1 de Dispensatoribus

DOMINICUS sermo, quem debemus omnes non solum studiose, verum etiam sapienter audire, cui nos oportet humiliter ac delectabiliter obedire, moderationis suæ tenens ubique temperiem, ut nec omnibus desint pabula nec pastoribus alimenta: quædam vero specialiter solia præcipit nobis, quædam vero generaliter et nobis et vobis. Nobis namque id est servis, quos pater ille familias rerum omnium Dominus ad hoc in sua magna domo constituit, ut populo ejus verbum gratiæ ministremus, specialiter injungitur sanctæ prædicationis officium; generaliter vero nobis et vobis salutaris indicitur

obediéntia mandatórium.

R̃. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio viii

SERVÓRUM ígitur, quos pópulo suo præpósuit Dóminus, speciáliter volens officium demonstráre ait, quod ex Evangélio modo audívimus: Quis putas est fidélis dispensátor et prudens, quem constituit Dóminus super famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram? Beátus ille servus, quem cum vénerit Dóminus, invénerit ita faciéntem. Quis est iste Dóminus, fratres? Christus sine dúbio, qui suis discípulis ait: Vos vocátis me Magíster et Dómine, et bene dícitus: sum étenim.

R̃. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **Ÿ.** Vigilate ergo, quia nescitis qua

hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et. Glória Patri. Et.**

Lectio ix

QUÆ est étiam hujus Dómini família? Nimírum illa est, quam ipse Dóminus de manu inimíci redémit et suo domínio mancipávit. Hæc família est sancta Cathólica Ecclésia, quæ per orbem terræ copiósa fertilitáte diffúnditur, et redéemptam se pretióso sui Dómini sángine gloriátur. Fílius enim hóminis, sicut ipse ait, non venit ministrári, sed ministráre, et dare ánimam suam redemptionem pro multis. Ipse est étiam pastor bonus, qui ánimam suam pósuit pro óvibus suis. Grex ergo boni pastóris ipsa est família Redemptóris.

Te Deum laudámus.

Die 28 Novembris
De III die infra Octavam S.
Conradi **Episcopi et**
Confessoris Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Gregórii Nysséni

**In funere magni Meletii, circa
medium**

Lectio iv

UM primum bene moráta, ac modésta Ecclésia beátum Conrádum vidit, vidit fáciem ad imáginem Dei vere formátam, vidit dilectiónem fontis modo scaturiéntem, vidit grátiam lábiis circumfúsam, ánimí demissiónis summum gradum, post quem ámplius quidquam cogitári non potest. Vidit mansuetúdinem atque cleméntiam, qualis in Davíde fuit: qualis in Salomóne, intelligéntiam atque prudéntiam: qualis in Móyse, bonitátem: qualis in Samuéle, perfectiónem: qualis in Josépho, continéntiam pudicitiamque: qualis in Daniéle, sapiéntiam: quemádmódum magnus Elías zelo fidei præditum: sicut sublímis Joánnes, integritáte córporis ornátum: sicuti Paulus, inxsuperábili præditum dilectióne. Vidit tot bonórum circa unam ánimam concúrsum. Amóre beáto vulneráta est, casto bonóque sponsum suum amóre atque benevoléntia prosecúta diléxit.

℞. Invéni David servum meum,

óleo sancto meo unxi eum: *
Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil proficiet inimícus in eo,
et filius iniquitátis non nocébit ei.
Manus.

Lectio v

SED priúsqam cupiditátem expléret, ántequam desidérium recreáret atque sedáret, amóris vi fervens, tentatióibus athlétam ad certámina vocántibus, sola relícta est. Atque ille quidem in certamínibus pro pietáte suscéptis desudábat; hæc vero durábat in castitáte matrimónium consérvans. Non ablátus est a nobis sponsus; in médio nostrum stat, etiámsi nos non videámus; in ádytis ac penetrálibus sacérdos est, in interióribus veli, quo præcúrsor pro nobis ingrédessus est Christus, relíquit carnis teguméntum. Non ámplius signo et umbræ cæléstium servit, sed in ipsam rerum imáginem intuétur: non ámplius per spéculum, atque per transénnam et ænigma, sed ipsa fácie cum fácie colláta intercédit apud Deum.

℞. Pósuí adjutórium super

poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. *Ps.* Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. *Manus.*

Lectio vi

INTERCÉDIT autem pro nobis et pópuli errátis. Depósuit túnicas pelliceas: neque enim talibus tunicis opus habent, qui in paradíso degunt: sed habet indumentá, quæ puritáte vitæ suæ contéxuit, iisque sese exornávit. Honoráta ac pretiósá coram Dómino talis viri mors est; immo vero non mors, sed ruptúra membrórum est: Dirupísti enim, inquit, víncula mea. Dimíssus est Símeon, liberátus est a vínculis córporis: láqueus contrítus est, et avícula avolávit. Ingréssus est terram promissionis, in monte cum Deo philosopháitur. Solvit animæ calceaméntum, ut pura planta mentis terram sanctam, ubi conspícitur Deus, conscénderet.

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. *Ps.* Iste est,

qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. *Ipse. Glória Patri. Ipse.*

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi secúndum Mattáeum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et reliqua.

Homília sancti Fulgéntii Epíscopi

Sermo de Confessoribus

DISPENSÁTOR vero, quis sit, quem opórtet esse fidélem páriter et prudéntem, Paulus nobis osténdit Apóstolus, qui de se suisque sóciis loquens ait: Sic nos exístimet homo, ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Ne quis autem vestrum solos Apóstolos dispensatóres factos exístimet, neglectóque militiæ spiritális officio, servus piger, infidéliter imprudentérque dormítet, ipse beátus Apóstolus epíscopos quoque dispensatóres esse osténdens, ait: Opórtet enim epíscopum sine crímine esse,

sicut Dei dispensatorem.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ÿ.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. **Et.**

Lectio viii

SERVI autem patrisfamilias sumus, dispensatores Dómini sumus, mensuram trítici, quam vobis erogamus, accépimus. Quæ vero sit ista mensúra trítici, si quæramus, ipsam quoque nobis beátus Paulus Apóstolus osténdit, dicens: Unícuíque sicut Deus divísit mensuram fidei. Quam ergo mensuram trítici Christus nūcupat, ipsam mensuram fidei Paulus appéllat: ut agnoscámus, non áljud esse spiritále tríticum, quam christiánæ fidei venerábile Sacraméntum.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **Ÿ.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. **Et.** Glória Patri. **Et.**

Lectio ix

HUJUS trítici mensuram vobis in nómine Dómini damus, quóties illumináti dono grátiae spiritális, secúndum régulam veræ fidei disputámus: et eámdem trítici mensuram per domínicos dispensatores accípitis, cum quotidie per Dei fámulos verbum veritátis audítis. De ipsa ergo trítici mensúra loquámur, ex ipsa, sicut Deus divísit, unívrsi pascámur; inde aliménta bonæ vitæ præmia perveníre possímus: in illum credéntes, in illum sperántes, illum præ ómnibus diligéntes, qui seípsum nobis et aliméntum præstat, ne deficiámus in via: et præmíum servat, ut gaudeámus in pátria.

Te Deum laudámus.

In II Vesperis fit Com. S. Saturnini
Mart.:

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Ÿ. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. **R.** Et constituísti

eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

DEUS, qui nos beáti Saturníni Mártýris tui concédís natalítio pérfrui: ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

Die 29 Novembris

De IV die infra Octavam S.

Conradi **Episcopi et**

Confessoris Semiduplex

In II Nocturno

Sermo sancti Joánnis

Chrysóstomi

In cap. 15 Epist. ad Romanos, Serm.
29, circa finem

Lectio iv

CHRISTUM díligens, et gregem illíus útique díligit. Et Móysen tunc primum super pópulum Judæórum pósuit, quando, qua esset in illum benevoléntia, reípsa jam declarávat. David quque símili modo regno inaugurátus est, posteáquam apparúerat, quam amíco esset in pópulum afféctu. Ita quippe júvenis adhuc, pópuli causa dóluit ac zelávit, ut

et ánimam suam expóneret, cum vidélicet bárbarum illum e médio tollébat. Quod vero dicébat: Quid dábitur ei, qui alienígenam hunc interfécerit? non ídeo dicébat, quod mercédem exígeret, sed quo sibi crederétur, et in pugnam cum illo committerétur; nam cum adépta jam victória ad regem esset ingrédus, nihil de mercéde méminit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **¶.** Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v

ET Sámuel quoque benígnus erat, et amátor pópuli: unde et dicébat: Absit autem hoc a me peccátum, ut cessem pro vobis oráre Dóminum. Ita et Paulus, immo non ita, sed multo plus ómnibus ardébat erga súbditos. Unde et discípulos ita erga se animávit, ut diceret: Si possíbile fuísset, óculos vestros eruissétis, mihíque dedissétis. Et Christus óptimi Pastóris régulam próferens dixit: Bonus

pastor ánimam suam ponit pro óvibus. Sunt enim sanctórum ánimæ veheménter mites, et hóminum amántes, non solum erga domésticos sed aliénos, ita ut hanc suam mansuetúdinem étiam ad animántia bruta exténdant. Proptérea et sápiens quispiam dixit: Justus miserétur animárum jumentórum suórum. Si jumentórum, multo magis hóminum.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. **Manus.**

VERUM quóniam pécorum mentiónem feci, perpendámus et óvium pastóres illos, qui in Cappádocum regiône sunt, quália et quanta pro pécorum suórum custódia patiántur. Illi sæpenúmero unívrsum tríduum nive óbruti perdúrant. Dicúntur autem, et qui in Líbya sunt, non minóra mala ferre, dum íntegros menses difficilemillam solitúdinem, pessimarúmque bestiárum plenam vagándo

circúmeunt. Si tantum erga pécora diligéntiæ impéndunt pastóres illi: quam, quæso, excusatiónem habébimus, quibus rationáles ánimæ concréditæ sunt, quod profúndum hunc somnum dormímus? An ignorámus gregis hujus dignitatém? an illíus grátia Dóminus tuus innúmera non fecit? an non postrémo et sánguinem suum fudit? Tu vero réquiem quæris? Et quid póterit pejus esse pastóribus istis?

R. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contépsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. **Ipse. Glória Patri. Ipse.**

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélíi secúndum
Mattáeum

Lectio vii **Cap. 24, 42-47**

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis
Chrysóstomi

Homil. 78 in Matth. ante med.

PROPTÉREA hæc dicit
Dóminus discipulis,
ut vigilent, ut júgiter
paráti sint, quia qua non
existimant hora, ventúrus
est. Sollicitos ígitur facit et
curiosos, ne umquam virtútem
négligant. Tale quid autem
est, quod dicitur: Si præscirent
hómines, quando moritúri sint,
diligéntiam suam circa illam
horam osténderent. Ne ígitur
in illo solúmmodo témpore, sed
contínue diligéntes sint, nec
generálem, nec singulárem horam
prædicít, ut semper exspectádo,
semper vigilent: hac enim ratióne
términum vitæ uniuscujúsque
occúluit.

R. Amávit eum Dóminus, et
ornávit eum: stolam glóriæ índuit
eum, * Et ad portas paradísi
coronávit eum. **Ps.** Índuit eum
Dóminus lorícam fidei, et ornávit
eum. **Et.**

Lectio viii

DEÍNDE líquido, ádeo ut
numquam líquidjus,

Dóminum se ipsum appellávit.
Hæc autem étiam ad
erubescéntiam deídiæ mihi
dicta vidéntur: majórem
enim diligéntiam pecuniárum
conservandarum habent furem
exspectántes, quam vos salútis
ánimæ. Vigilent enim tunc, ne
áliquíd sibi surripiátur: vos vero,
quamvis certo sciátis ventúrum
Dóminum, non perseverátis
tamen, neque ita vigilátis, ut
possítis non impræparáti ex hac
vita discédere. Quaprópter cum
pernicié dormiéntium dies ille
ventúrus est.

R. Sint lumbi vestri præcínci,
et lucérnæ ardéntes in mánibus
vestris: * Et vos símiles homínibus
exspectántibus dóminum suum,
quando revertátur a núptiis. **Ps.**
Vigilate ergo, quia nescitis qua
hora Dóminus vester ventúrus sit.
Et. Glória Patri. Et.

Pro Vigilia S. Andreæ Ap.:

Lectio sancti Evangélíi secúndum
Joánnem

Lectio ix

Cap. 1, 35-51

IN illo témpore: Stabat Joannes,
et ex discipulis ejus duo. Et

respiciens Jesum ambulantiem,
dicit: Ecce Agnus Dei. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi

Tract. 7 in Joann., post init.

QUIA talis erat Joánnēs
amícus sponsi, non
quærébat glóriam suam, sed
testimónium perhibébat veritáti:
numquid vóluit apud se
remanére discipulos suos, ut non
sequeréntur Dóminum? Magis
ipse osténdit discipulis suis quem
sequeréntur: habébant enim
illum tamquam agnum. Et ille:
Quid me atténditis: Ego non sum
agnus. Ecce Agnus Dei. De quo
et supérius díxerat: Ecce Agnus
Dei. Et quid nobis prodest Agnus
Dei? Ecce, ait, qui tollit peccátum
mundi. Secúti sunt illum, hoc
audíto, duo qui erant cum Joáñne.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes fit Com. Vigiliæ S.
Andréæ:

Antiphona et V. de Feria currenti.

Oratio

QUÆSUMUS omnipotens
Deus: ut beatus Andreas
Apostolus, cujus prævenimus

festivitatem, tuum pro nobis
imploret auxilium; ut a nostris
reatibus absoluti, a cunctis étiam
periculis eruamur. Per Dóminum.

Deinde Com. S. Saturnini:

Ant. Qui odit ánimam suam
in hoc mundo, in vitam ætérnam
custódit eam.

V. Justus ut palma florébit.
R. Sicut cedrus Líbani
multiplicábitur.

Oratio

DEUS, qui nos beáti Saturníni
Mártiris tui concédis
natalítio pérfrui: ejus nos tríbue
méritis adjuvári. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti sine
Commemoratione.

FESTA DECEMBRIS

Die 1 Decembris
De VI die infra Octavam S.
Conradi Episcopi et
Confessoris Semiduplex

In II Nocturno

Lectiones de Sermone S. Maximi
Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri

Conrádi, *ut in Breviario de Communi*
Conf. Pont. 1 loco.

In III Nocturno

Lectio sancti Evangelii secúndum
 Mattæum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

IN illo témpore: Dixit Jesus
 discipulis suis: Vigilate, quia
 nescitis qua hora Dóminus vester
 ventúrus sit. Et reliqua.

Homília sancti Joánnis
 Chrysóstomi

Unde supra

LOC autem in loco,
 ne rursus curiosius
 perscruténtur, et
 adhuc, ut, quod rárius est,
 pluris osténdat. Expénde autem
 qualem hæc verba ignorántiam
 significáre possunt, síquidem a se
 constitátum super famíliam suam
 ignoráret. Pretérea beatificat
 quidem eum, (Beátus enim,
 inquit, servus ille); quis vero
 sit, siléntio trádidit: quis enim
 est, aut quómodo constitúet
 Dóminus super familiam suam,
 quem invéniet sic faciéntem?
 Hæc non de pecúniis solúmmodo,

verum étiam de verbis, de virtúte,
 de omni dispensatióne síngulo
 hómini concéssa, dicta sunt.

R. Amávit eum Dóminus, et
 ornávit eum: stolam glóriæ induit
 eum, * Et ad portas paradísi
 coronávit eum. **Ÿ.** Induit eum
 Dóminus lorícam fidei, et ornávit
 eum. **Et.**

Lectio viii

HÆC parábola vel ad
 geréntes gubernántesque
 rempúblicam accommodári
 potest. Docet enim
 unumquémque ad commúnem
 utilitátem ómnia conférre, quæ
 sua sunt, sive sapiéntiam, sive
 principátum, sive quidquid
 aljud, non ad detriméntum
 conservórum, nec ad perditionem
 suam. Quaprópter utrúmque ab
 eo flágitat, prudéntiam scílicet
 atque fidem. Delícta enim ab
 améntia originem habent.

R. Sint lumbi vestri præcíncti,
 et lucérnæ ardéntes in mánibus
 vestris: * Et vos símiles homínibus
 exspectántibus dóminum suum,
 quando revertátur a núptiis. **Ÿ.**
 Vigilate ergo, quia nescitis qua

hora Dóminus vester ventúrus sit.
Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix

FIDÉLEM igitur appellat,
quóniam nihil ex rebus
dómini sibi attribuit, nec
incássum quidquam expéndit;
prudéntem autem, quia

dispensáre nóverit: opportúne
síquidem utrâque re nobis opus
est, ne scilicet, quæ dómini sunt,
ad prôpios usus rapiámus, et ut
opportúne ómnia dispensémus.

Te Deum laudámus.

Vesperæ de sequenti, Com.
præcedentis

